

TŘI STA MILIONŮ

Američanů bylo v roce 1915 sto milionů, v roce 1967 už oslaveno dvě stě a nyní mnohem těšejí tři sta milionů. Jsou me – z nimi totiž tisíce beznohých veteránů z Iráku, a není co oslavovat. 300 milionů je oficiální číslo, ale o kolika dalších milio-nech nevědí? A tak se americká vláda vypravila proti ilegálním přistěhovalcům a nejbližší po ruce jsou Mexičané. Tisíce vojáků kalifornské Národní gardy už poslal na hranice guvernér Arnold Schwarzenegger na útraty Bílého domu. Další gardisté se přidávají i na hranicích Arizony, Nového Mexika a Texasu, kudy všude proudí nezákonní mexičtí migranti do USA po statis-tících. Kongres proto nyní kývl i k vybu-dování plotu 1120 km dlouhého, který má USA a Mexiko pevně oddělit. Stát bude 1,2 miliardy dolarů (přes 27 miliard korun), což mexický prezident Fox označil za ostudné a stavbu přirovnal k berlínské zdi NDR.

Teď si Američané sřeží i další hranici, a to státu Montana s Kanadou, osm set kilo-metrů dlouhou. Jednotka letectva tu bude

monitorovat případnou snahu teroris-tů proniknout tudy do USA. Ameri-ko-kanadská hranice měří celkem 5000 km po souši a přes 3800 km po vodě.

Ukazuje se však, že na rozdíl od Hispánců překračujících hranici ile-gálně, dobře polovina budoucích ile-gálů přijíždí s řádným vízem. Neexis-tuje totiž kontrola, že kdo přijede, také v termínu odjede domů. Statisíce jich tam zůstávají a pracují na černo. Tato mezeira v systému imigrační kon-troly samozřejmě ztěžuje rozšíření

bezvízového režimu pro nové členské země EU.

OPIUM LÁME REKORDY

25letá Turkyně se snažila své cestování zneprůhlednit, a tak místo přímého spoje z Istanbulu do Mnichova to vzala oklikou přes Paříž. Když celníci na letišti Franze Josefa Strausse její zavazadlo kontrolovali, zjistili dvojí dno a pod ním 4 kg hnědého prášku, určeného pro německé konzumenty

Na snímku je graf hindúkušských sklizní za posledních deset let, ta letošní je rekordní

heroinu. Turecko je dnes největším překladištěm afghánského opia do Evropy. V oblíbenosti německých narkomanů sice nyní vedou kokain a extáze, ale celníci mají zkušenost, že po letech stagnace dovoz heroinu opět roste. Dokazuje to i růst zabavené drogy za poslední dva roky, kdy někdejších 600 kilo ročně stouplo loni na 800 a letos se počítá s desetiprocentním nárůstem. Odhaduje se, že na heroinu je v Německu 150 000 narkomanů. Týdeník Focus v této souvislosti cituje rezignujícího vyšetřovatele, že „i když jsou zásilky odhalovány, pokud bude zájem, zboží se na trh dostane“. Letošní sklizeň na Hindúkuši podle odhadu odborníků vzroste na 6 100 tun, což je 92 % světové produkce. Přitom stamiliony dolarů nejdou jen do kapes obchodníků, ale i místních mulláhů a talibanu v jejich válce proti kábúlské vládě.

STOCKHOLM ZAVÁDÍ MÝTNÉ

Nová středopravicová vláda čtyř stran, která ve Švédsku vystřídalá éru sociálních demokratů, to nemá lehké. Už dvě minist-

ryně odstoupily a dva ministři mají na kahan-ku, protože se např. ukázalo, že leta neplatili poplatky za příjem televizí, což je, ve Švédsku trestné. A na černo zaměstnávali doma po-

BRITOVÉ POLÁKY VÍTÁJÍ

O tom, že je v USA početná polská komunita vážená, již Policista psal. Nejsilnější vlna Poláků ucházejících se v EU o práci, je nyní ve Velké Británii. Odhaduje se, že za poslední dva roky jich tam přibýly statisíce – a Britové je vítají! Neobejde se bez nich ani britská královna. Na její sídlo Balmoral se správce marně snažil získat služebné nebo učně na „butlera“, šéfa služebnictva. Nikdo se nepřihlásil, a tak noví královniny zaměstnanci pocházejí „z největší vlny imigrantů v britských dějinách“, jak tvrdí John Salt, ředitel pracoviště pro bádání o imigraci na Londýnské univerzitě.

Od května 2004 se u pracovních úřadů registrovalo na 400 000 Poláků, celkový odhad je 600 000. V Londýně, jak píše německý týdeník Stern, mluví téměř každý číšník polsky, supermarketky vedou polská jídla od pirogů po boršč, banky pro migranty zakládají konta a import polského piva stoupl o 1000 %.

Ekonomové počítají, že Británie díky Polákům získala koupěschopnost obyvatel města velkého jako Liverpool – Poláci tu utratí ročně možná až šest miliard eur. 97 % najde okamžitě po příchodu pevné zaměstnání, většina z nich jsou mladí lidé s vyšším vzděláním nebo dobrým vyučením, je mezi nimi i 5 000 lékařů a tisíce zdravotních sester. V londýnské City, sídle financí a soudnictví, už pracují stovky polských právníků a manažerů. Naprostou většinu ovšem tvoří manuálně pracující – a britská ekonomika je potřebová. Například Sdružení stavebního průmyslu odhaduje, že do roku 2010 bude potřebovat 87 000 nových pracovních sil.

Na rozdíl od Francie nebo Německa zůstávají britské odbory v klidu. „Nic nenasvědčuje tomu, že nově příchozí z Polska i z jiných zemí EU ohrožují zaměstnanost našich členů,“ tvrdí. Navíc odbory mezi nimi loví nové členy. Tak například Unie dopraváků má už díky východoevropským migrantům 10 000 nových členů z Polska a první společná stávka britských a polských obsluh zavazadel na letišti v Lutonu za vyšší hodinové mzdy byla úspěšná.

Poškození se ovšem mohou cítit mladí britští muslimové bez jaké-koli kvalifikace. Už před touto vlnou měli značné potíže se vstupem

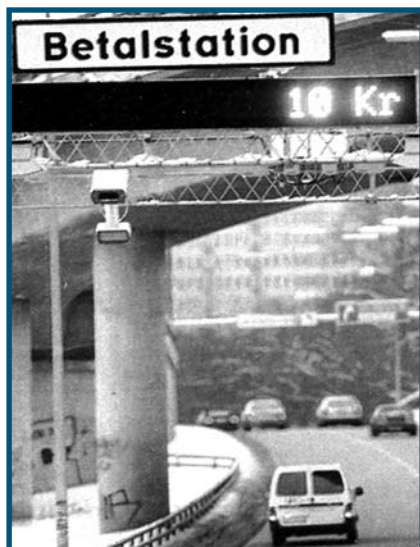

Po Pákistáncích, Indech a přistěhovalcích z Karibiku mají teď i Poláci na ulicích anglických měst „své“ obchody

na pracovní trh a nyní mají konkurenci vyškolených „Východoevropanů“.

Požadavek je alespoň základní schopnost dohovorit se anglicky – a nenaletět zprostředkovatelům. Malgorzata Malaková pracuje pro polskou organizaci Barka (bárka, loď) a stará se nyní o 200 polských bezdomovců v Westminsteru, v centru Londýna. Setkává se přitom s krajany, kteří za cestu, zprostředkování místa a ubytování zaplatili v Polsku pochybným agenturám své poslední peníze, a pak se ocitli v Londýně na Viktoriině nádraží zcela bez pomoci, slíbení zprostředkovatelé se nekonali. Jiné „agentury“ zase nově příchozí vykořisťují bez slitování. Jak říká Alistair Murray z církevní webové sítě „Housing Justice“, „jsou zaměstnavatelé, kteří nechávají lidi spát v jednom pokoji po deseti a za nekřesťanských 100 eur na osobu za týden“. Kdo nezaplatí, je na ulici, v Británii až po 12 měsících sociálního pojištění může zaměstnanec žádat stát o pomoc.

Podle průzkumu jsou podle Britů noví příchozí z východních zemí EU O. K., ale 76 % je podle Sternu proti tomu, aby se perspektivně pracovní trh rozšířil i o Rumuny a Bulhary. Ještě v roce 2004 Blairova vláda tvrdila, že půjde jen o desítky tisíc lidí, nyní se už mluví o tom,

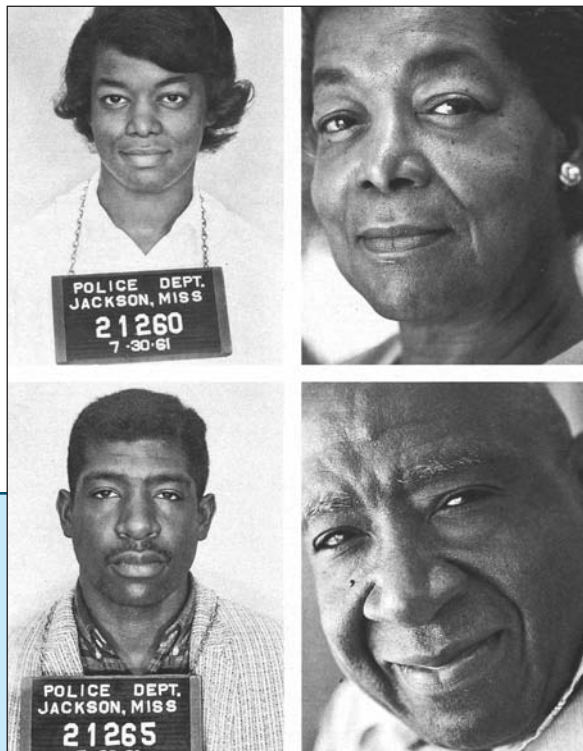
mocné síly, aniž za ně platili sociální pojištění, což je ve Švédsku také trestné. Ti, co ve vládě zbyli, překvapili své voliče mimořádně odvážným, přitom však potřebným rozhodnutím: v centru Stockholmu se zavede mýtné. Dokonce ani pravcoví starostové sousedních čtvrtí o tom předem nevěděli a cítí se zaskočení. Jak píše německý týdeník Der Spiegel, konzervativci, liberálové, křesťanští demokraté a středové strany až dosud platily za rozhodné protivníky „daní z tlačence“. Jejich rozhodnutí předcházela sedmiměsíční testovací fáze, na jejímž konci původně odmítající Stockholmané se najednou vyjádřili z 51,3 % pro mýtné, 45,5 % bylo proti. A právě v konzervativci spravovaných předměstích byl silný odpor. Výsledek testu byl shodný se zkušenostmi například Londýna, kde provoz v centru po

zavedení mýtného klesl v hlavních dopravních hodinách o plných 22 %, ačkoli odhad byl daleko skromnější. A také životní prostředí si tím polepšilo o 14 %. Jak řekl nový švédský premiér, byl nejvyšší čas dopravní problémy hlavního města řešit. „Nic nezískáme, když setrváme zablokovaní na místě.“ Příjmy z mýtného by měly být už z jara 2007 k dispozici ke zlepšení dopravy – například na dálniční obchvat města nebo na vylepšení nynějších dopravních spojů.

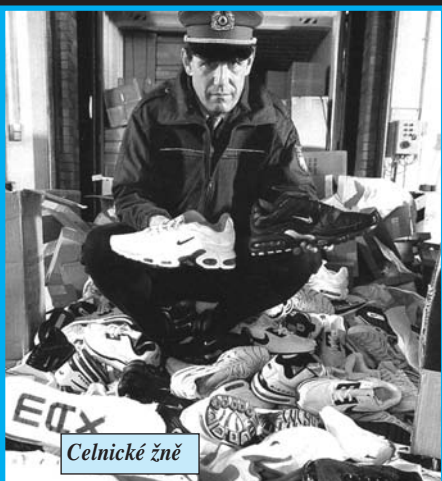
Na jaře a v létě 1961 se mladí černoští a bílí aktivisté rozhodli, že vyzkoušejí, jak se v USA dodržují protisegregační zákony – například v dopravě, na veřejných místech, v ubytování. Říkali si – podobně jako jejich předchůdci z předešlých desetiletí –

Freedom Riders, jezdci svobody, a jen ve státě Mississippi bylo těch černých zakrátko zatčeno přes 300. Co dělali? Například mladá Helen Singletonová (dnes 73) a její mladý manžel Robert (dnes 70) cestovali vlakem a stačilo, že si na nádraží sedli do čekárny mezi „bílce“. Na levé straně jsou jejich policejní snímky.

Známý americký fotograf Eric Etheridge se vypravil po stopách tehdejších zatčených a vyfotografoval stovky tváří 45 let poté. Mezi nimi i Singletonovy, jak vidět na straně pravé. Helen byla později umělecky činná, Robert je dodnes profesorem ekonomie. „Byl to rozhodný moment našeho života a našeho manželství,“ citují ho New York Times, které snímky zveřejnily. „Považovali jsme své zatčení za významné.“

Dvoustranu připravila Sylvie KUČEROVÁ

Celnické žně

že „migrace nových uchazečů o členství EU musí být pečlivě řízena“. A škodné je i Polsko, které už statisíce svých krajanů silně postrádá. Tak starosta Wroclawy v anglicko-polských médiích zahájil kampaň „Wroc-loves you“ hříčkou slov Wroclaw a miluje tě. Ale získat své vystěhovalce zpět nebude lehké. Anesteziolog vydělává v Británii 6 100 eur měsíčně, v Polsku 300 – a to i při různých úrovních cen za bydlení a živobytí je rozdíl nad rozdíly.

NIKE K NEROZEZNÁNÍ

„Říše středu“ je významný partner německého exportu a s 25 % obratem zboží nejdůležitějším zákazníkem hamburského přístavu. „Když se setkáváme, tak se nepoučujeme, ale vedeme dialog,“ říká nedávno starosta Ole van Beust slavnostním tónem vysoké čínské ekonomické návštěvě. Jenže až 70 % všech padělků zboží zabavovaných v EU pochází z Číny. Takže spolkový ministr hospodářství Michael Glos sebral odvahu a delegaci upozornil, že „porušování duševního vlastnictví je neslučitelné se zásadami tržního hospodářství“. Značkovým firmám a hamburským celníkům mluvil z duše. Na vykládací rampě obrovského přístaviště hanzovního města celníci totiž právě odhalili přes 80 obřích kontejnerů s plagiáty značkové obuvi made in China. Soudí se, že je to nejen rekord přístavu, ale možná i celosvětový. Šlo převážně o falza bot značky Nike a z náložných listů očekáva-

ných lodí se dalo vyčíst, že další várka na sebe nenechá dlouho čekat. Objevené zboží bylo podle nákladních listů určeno firmám v Itálii, Rakousku a Maďarsku, skuteční příjemci ale zůstávají utajeni.

Pro německého celníka právo zasahovat končí na nejbližší hranici, takže padělatelé často reagují bleskem: jiné podezřelé kontejnery přesměrují, objevily se například v Antverpách, Rotterdamu nebo v anglickém Felixstownu. Na výrobce a distributory se značkové firmy dostanou stěží, takže jim nezbývá nic jiného než na vlastní náklad ty miliony objevených falešných párů dát zešrotovat. Podniky, které se šrotováním zabývají, jedou naplno, ale víc než tři čtyři kontejnery denně nezvládnou.

Kvalita falzifikátů – obvykle kopií nejnovějších a nejžádanějších modelů – je sice podle odborníků rozdílná, ale na první pohled od originálu sotva rozeznatelná. Dobře udělaná falza, říkáji podvedené firmy, putují do západní Evropy, ta horší na východ. Ale často není oklamán jen kupující. Ty top výrobky se už objevily i v seriózních obchodech v Itálii, Španělsku a Nizozemsku a Německu hrozí podobný osud. Není divu, že firma Nike zaměstnává celosvětově přes 200 expertů v boji proti tomuto pirátství.

Postižení výrobci se o tom dozví převážně až ze stížností zákazníků na nedostatečnou kvalitu bot. Ty se ale při podrobnějším zkoumání ukáží jako plagiáty. V nizozemském městě Venlo byl dokonce objeven obchod vybavený identicky jako značkový a vydávající se za oficiálního partnera Nike, jenže s kopírovanou obuví.

„S falešnými výrobky se dosahují zisky podobné obchodu s drogami,“ říká hamburský celní vyšetřovatel Axel Hirth. Při tom riziku je podstatně menší. Například v Německu jsou značkoví piráti stíháni jen na konkrétní stížnost, v Rakousku to není ani trestný čin. Zločinecké syndikáty proto dnes stále častěji hledají mezinárodní kontakty.

Loni němečtí celníci vyřadili z oběhu falzifikáty v hodnotě 213 milionů eur, podvodníci jsou ale stále troufalejší. Čínský výrobce padělaných sportovních bot se letos dokonce účastnil mezinárodního veletrhu obuvi v Düsseldorfu, než mu celníci zabavili 550 párů padělků. Aby se dvojnásobně pojistil, našel na ně klasické pruhy adidasek a jejich pravost ještě pojistil obloukem pumpy.